

og fremmest bør gjælde om, det er rim at forede Forretningerne paa den Maade, som bedst er stemmende med Skolevesenets Løb; men det sker ikke derved, at man lægger hele Myndigheden over i Sogneraadens Hænder og blot nogle inspicerende Forretninger over hos Skolekommissionerne. Thi derved udsætter man sig for at overbebyrde Sogneraadene med en Detailbestyrelse og et Detailtilsyn, som ikke ligger for dem, og som de slet ikke kunne — Tiden vil vistnok vise det — udføre forsvarligt. Det gjælder derhos ogsaa paa en vis Maade om at gjøre den sødte Formands Stilling saaledes, at hans Gjerning bliver ham kjær, saa at han udfører den med al den Nidskjerhed, som han kan lægge deri. Men det gjør man sandelig ikke ved at anvise ham en Plads, hvorved han bliver hæmmet i enhver selvstændig Virksomhed, og hvorved han kun bliver Skolens Inspektør eller ikke engang det, men maa dele Inspektionen med visse andre Medlemmer, som han efter den her foreslaaede Lovsuaerest maa betragte som Mænd, der ere satte til at passe paa ham og til at vogte paa hans Virksomhed.

M. Nasmussen: Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, at Sogneraadene umuligt kunde vide Bessed om de Børn, der skulde udføres af Skolen. Det er netop med Hensyn til dette Hovedpunkt, at vor Dpfattelse er forskjellig. Vi ville derfor neppe heller let kunne komme tilrette med hinanden, saalænge som han staar paa det Standpunkt, at det skal være forbudt Sogneraadens Medlemmer at indfinde sig i Skolen. Eigeoverfor det Resultat, som det ærede Medlem er kommet til, maa jeg bringe i Erindring, at Sogneraadens Medlemmer slet ikke forsinne Skolerne. Jeg veed af Erfaring, at de Fleste af Sogneraadets Medlemmer ligesaa godt overvære Examinerne, som Skolekommissionernes Medlemmer gjøre det. Han bør være overbevist om, at Sogneraadene ikke have opgivet Tilsynet med Skolerne, og at der er en altfor stor Interesse for disse blandt de af Kommunerne valgte Mænd, til at de skulde overlade Tilsynet alene til Præsten eller Andre. Det er, som sagt, i Henseende til vor

Hovedanskuelse, at vi ere forskjelligte. Det ærede Medlem staar paa det Standpunkt, at man ene og alene skal lade det komme an paa Præsten, medens jeg derimod staar paa det Standpunkt, at det ene og alene bør komme an paa de af Kommunerne valgte Medlemmer.

Kiær: Ja, jeg tror rigtignok ogsaa, efter hvad den ærede sidste Taler nu sagde, at det ikke let vil lykkes at bringe en nærmere Forstaelse tilveie imellem os med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal, thi det Standpunkt, hvorpaa han i denne Sag staar, er ikke mit.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Sagens Overgang til 2den Behandling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Kiær: Efterat nu Sagens videre Fremme saaledes er vedtagen, skal jeg i Henhold til flere af de Ytringer, der under Forhandlingen ere fremkomne, ogsaa fra min Side, tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget overgives til Prøvelse af et Udvalg, og at dette sammensættes af 5 Medlemmer.

Dette Forslag sattes under Forhandling.

Nasmussen: Jeg synes efter de Udtalelser, der have fundet Sted, at det maa være af særlig Interesse for Landstinget at faa dette Lovforslag rigtig nøttagtig undersøgt, og jeg foreslaar derfor, at Antallet af Udvalgets Medlemmer sættes til 7, for at der ikke i samme skal mangle paa tilstrækkelig Sagskundskab.

Formanden: Der foreligger saaledes nu tvende Forslag med Hensyn til Medlemsantallet i det eventuelle Udvalg, et Forslag om, at det skal bestaa af 5, og et andet om, at det skal bestaa af 7 Medlemmer. Begge disse Forslag ere nu under Forhandling.

Schøler: Det forekommer mig, at det